

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202621
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5618202621.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v právnej veci žalobkyne: K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D. T. XX, zastúpenej spoločnosťou: JANČI & Partners s.r.o., so sídlom Belopotockého 720/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748, proti žalovanému: Obec Svätý Kríž, so sídlom 032 11 Svätý Kríž 52, IČO: 00 315 508, zastúpenému JUDr. Romanom Škerlíkom, advokátom, so sídlom B. XX, XXX XX D. L. E., o určenie vlastníctva a o vypratanie nehnuteľnej veci, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/29/2018-185 zo dňa 14.01.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/29/2018-185 zo dňa 14.01.2020 p
o t v r d z u j e .

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd postupom podľa § 230 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) zastavil konanie o určenie, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti pozemku parc. č. KN-C 1157/71 o výmere 243 m², trvalé trávne porasty, katastrálne územie D.; pozemku parc. č. KN-C 1157/72 o výmere 148 m², ostatné plochy, katastrálne územie D.; pozemku parc. č. KN-C 1157/70 o výmere 190 m², trvalé trávne porasty, katastrálne územie D., ktoré vznikli na základe Geometrického plánu č. 204-75/2017 zo dňa 28. 02. 2018 vyhotoveného spoločnosťou Geodézia Žilina a.s., Hollého 7, 01 050 Žilina, IČO: 36 859 010, Bc. G. N., autorizačne overeného dňa 28. 02. 2018 Ing. I. T. a úradne overeného dňa 09.03.2018 na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, pod č. 201/2018 na oddelenie pozemkov parc. č. 1157/70 - 72 zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie D., ktorým boli z pozemku parcely registra C evidovaného na katastrálnej mape 1157/38 o výmere 272 m², trvalé trávne porasty, zamerané a vytvorené dva pozemky, a to nový pozemok parcely registra C, parcela č. KN-C 1157/38, o výmere 82 m², trvalé trávne porasty a parcela č. KN-C 1157/70, o výmere 190 m², trvalé trávne porasty; z pozemku parcely registra C, evidované na katastrálnej mape 1157/39 o výmere 431 m², trvalé trávne porasty zamerané a vytvorené dva pozemky, a to nový pozemok parcely registra C, parcela č. KN-C 1157/39 o výmere 188 m², trvalé trávne porasty a parcela č. KN-C 1157/71, o výmere 243 m², trvalé trávne porasty; z pozemku parcely registra C evidovaného na katastrálnej mape 1157/56, o výmere 190 m², ostatné plochy zamerané a vytvorené dva pozemky, a to nový pozemok parcely registra C, parcela č. KN-C 1157/56 o výmere 42 m², ostatné plochy a parcela č. KN-C 1157/72, o výmere 148 m², ostatné plochy je žalobkyňa (veta prvá výroku). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (veta druhá výroku). Zároveň priznal žalovanému voči žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (veta tretia a štvrtá výroku).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na súde dňa 20.09.2018 sa žalobkyňa domáhala určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností pozemku parcelné č. KN-C 1157/71 o výmere 243 m², trvalé trávne porasty, katastrálne územie D., pozemku parcelné č. KN-C 1157/72 o výmere 148 m², ostatné plochy, katastrálne územie D., pozemku parcelné č. KN-C 1157/70 o výmere 190 m², trvalé trávne porasty, katastrálne územie D., ktoré vznikli na základe Geometrického plánu č. 204 - 75/2017 zo dňa 28. 02. 2018 vyhotoveného spoločnosťou GEODÉZIA Žilina, a.s., Hollého 7, Žilina, IČO: 36 859 010, Bc. G. N., autorizačne overeného dňa 28.02.2018 Ing. I. T. a úradne overeného dňa 09.03.2018 na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor pod č. 201/2018 na oddelenie pozemkov p. č. 1157/70-72, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie D., ktorým boli z pozemku parcely registra C evidovaného na katastrálnej mape 1157/38 o výmere 272 m² trvalé trávne porasty zamerané a vytvorené dva pozemky, a to nový pozemok parcely registra C parc. č. KN-C 1157/38 o výmere 82 m², trvalé trávne porasty a parc. č. KN-C 1157/71 o výmere 190 m² trvalé trávne porasty, z pozemku parcely registra C evidovaného na katastrálnej mape 1157/39 o výmere 431 m² trvalé trávne porasty zamerané a vytvorené dva pozemky, a to nový pozemok parcely registra C parc. č. KN-C 1157/39 o výmere 188 m² trvalé trávne porasty a parc. č. KN-C 1157/71 o výmere 243 m² trvalé trávne porasty, z pozemku parcely registra C evidovaného na katastrálnej mape 1157/56 o výmere 190 m² ostatné plochy zamerané a vytvorené dva pozemky, a to nový pozemok parcely registra C parc. č. KN-C 1157/56 o výmere 42 m² ostatné plochy a parc. č. KN-C 1157/72 o výmere 148 m² ostatné plochy. Zároveň sa domáhala vypratania vyššie uvedených nehnuteľností.

3. Prvoinštančný súd oboznámil s kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi spoločnosťou MKM REMONT, s.r.o. ako kupujúcim a obcou Svätý Kríž ako predávajúcim dňa 16.12.2009, kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi žalobkyňou ako kupujúcou a spoločnosťou MKM REMONT, s.r.o. ako predávajúcim dňa 07.01.2013, s výpisom z LV č. XXXX pre k. ú D., geometrickým plánom na oddelenie pozemkov p. č. 1157/70-72 vypracovaným spoločnosťou GEODÉZIA Žilina, a.s., Žilina a s fotokópiami rozhodnutí č. V 3716/2009 a č. V 110/2013 Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor. Ďalej sa oboznámil i s obsahom rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/122/2013-120 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/396/2014 zo dňa 09.10.2014.

4. Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 7C/122/2013-120 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/396/2014 zo dňa 09.10.2014 vo veci žalobcu Obec Svätý Kríž (v aktuálnom konaní žalovaný) proti žalovanému v rade 1/ spoločnosti MKM REMONT, s.r.o. a žalovanej v rade 2/ K. C. (v aktuálnom konaní žalobkyňa) rozhodol tak, že určil, že žalobca (t.j. Obec Svätý Kríž) je výlučným vlastníkom nehnuteľností pozemku parc. č. KN C 338/6 o výmere 165 m², ostatné plochy, katastrálne územie D., pozemku parc. č. KN C 1157/38 o výmere 272 m² trvalé trávne porasty, katastrálne územie D., pozemku parc. č. KN C 1157/39 o výmere 431 m², trvalé trávne porasty, katastrálne územie D., pozemku parc. č. KN C 1157/56 o výmere 190 m², ostatné plochy, katastrálne územie D., pozemku parc. č. KN C 2943/15 o výmere 40 m², ostatné plochy, katastrálne územie D., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odbor katastrálny, katastrálne územie D., Obec Svätý Kríž, okres Liptovský Mikuláš. Označeným rozhodnutím ďalej súd určil, že žalobca (t.j. Obec Svätý Kríž) i vlastníkom nehnuteľnosti vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 7/20 pozemku parc. č. KN E 37/3 o výmere 21.624 m², trvalé trávne porasty, katastrálne územie D., pozemku parc. č. KN E 37/4 o výmere 303 m², katastrálne územie D. trvalé trávne porasty, zapísané na LV č. XXXX, Okresného úradu Liptovský Mikuláš, odbor katastrálny, katastrálne územie D., Obec Svätý Kríž, okres Liptovský Mikuláš. Žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 16.12.2009 uzavretej medzi žalobcom (t.j. Obcou Svätý Kríž) a žalovaným v rade 1/ (t.j. spoločnosťou MKM REMONT, s.r.o.) zamietol. Zároveň zaviazal žalovaných v rade 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi trovy konania. Obidve uvedené súdne rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 07.01.2015.

5. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 bolo právoplatne určené, že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností, okrem iného pozemkov parc. č. KN-C 1157/38, KN-C 1157/39 a KN-C č 1157/56, všetky nachádzajúce sa v katastrálnom území D.. V súlade s princípom právnej istoty a zásadnej nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí je takéto rozhodnutie záväzná aj pre strany sporu, aj pre súd a právna úprava nepripúšťa zásah do takéhoto právoplatného rozhodnutia. Princíp stability súdneho rozhodnutia vyjadrený jeho právoplatnosťou vyplýva z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu (pozri nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 179/2013 z 18. 07. 2013). Je nesporné, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 sa žalobkyňa v postavení žalovanej v rade 2/ proti rozsudku okresného súdu bránila podaním odvolania, pričom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

Voči vyššie uvedenému rozhodnutiu nepodala žalobkyňa žiadny mimoriadny opravný prostriedok ani ústavnú sťažnosť, a teda nevyužila všetky zákonom dovolené efektívne prostriedky na ochranu svojich práv a zákonom chránených záujmov. Podľa názoru prvoinštančného súdu, pokiaľ by aj došlo k pochybeniu konajúcich súdov, v rámci konaní vedených na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 i na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 9Co/396/2014, uvedené nie je možné reparaovať v aktuálne prebiehajúcim súdnom konaní. Povinnosť vyčerpať prostriedok nápravy, a to aj v prípade pochybnosti o jeho účinnosti, vyplýva aj ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Účastník konania je povinný vyčerpať všetky dostupné opravné prostriedky až po najvyššiu úroveň do takej miery, do akej je možné rozumne predpokladať, že opravný prostriedok je (aspoň) potenciálne spôsobilý podstatne ovplyvniť rozhodnutie v merite veci. Postup strany sporu, ktorý mal v určitom prípade možnosť napadnúť rozhodnutia súdov aj inými opravnými prostriedkami než odvolaním, ale uvedenú možnosť nevyužil, i keď tieto opravné prostriedky mali potenciál podstatne ovplyvniť rozhodnutie súdu, sa prieči zásade „vigilantibus iura scripta sunt“, zdôrazňujúcej procesnú povinnosť účastníka vyvinúť vlastnú aktivitu a iniciatívu tak, aby sa svojimi procesnými úkonmi riadne, včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou sledoval ochranu svojich subjektívnych práv.

6. Keďže predmetom aktuálne vedeného súdneho sporu je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli súčasťou nehnuteľností, ku ktorým už právoplatným rozhodnutím súdu bolo určené vlastnícke právo v prospech žalovaného, mal súd prvej inštancie preukázať totožnosť predmetu sporu vedeného v konaní na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 a aktuálne vedeného konania. Totožné sú aj sporové strany, keď v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 vystupoval ako žalobca terajší žalovaný a ako žalovaná v rade 2/ terajšia žalobkyňa. Na základe uvedených dôvodov tak súd prvej inštancie dospel k prekážke právoplatne rozhodnutej veci, na základe čoho konanie o žalobe žalobkyne v časti týkajúcej sa určenia vlastníckeho práva v zmysle § 230 CSP zastavil.

7. Nadväzane na to, okresný súd žalobu žalobkyne znejúcu na plnenie (t.j. v časti, týkajúcej sa vypratania sporných nehnuteľností) ako nedôvodnú zamietol, nakoľko súd už bolo právoplatne rozhodol, že vlastníkom sporných nehnuteľností, ktorých vypratania sa podanou žalobou žalobkyňa domáha, je žalovaný. Žalobkyňa ako nevlastník predmetných nehnuteľností preto nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby na ich vypratanie.

8. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal v spore plný úspech vo veci, priznal plnú náhradu trov konania, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím podľa § 262 ods. 2 CSP.

9. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, že odvolací súd jej žalobe v celom rozsahu vyhovie; alternatívne sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Odvolateľka namietala postup prvoinštančného súdu, ktorý sa podľa jej názoru nedostatočne vysporiadal so skutočnosťami tvrdenými v konaní, následkom čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnemu posúdeniu veci. Konkrétne namietala skutočnosť, že konajúci súd sa nevysporiadal s jej tvrdeniami týkajúcimi sa ochrany vlastníckeho práva garantovanými Ústavou SR. Žalobkyňa zotrvala na svojej argumentácii prezentovanej v rámci prvoinštančného konania tvrdiac, že práve ona je skutočným vlastníkom dotknutých nehnuteľností, a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 07.01.2013 v časti pôvodných dielov č. 66, č. 67 a č. 68 pozemkov parc. č. C-KN 2880/15 a parc. č. E-KN 1129 k. ú. D.. Formálne je síce v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník žalovaný, avšak bez akéhokoľvek právneho dôvodu a bez materiálneho naplnenia podstaty vlastníckeho práva. Žalovaný nemôže požívať právnu ochranu, ak nadobudol sporné nehnuteľnosti v rozpore s právnym poriadkom. Podľa názoru odvolateľky v danom prípade zásadu právnej istoty nastolenú právoplatným súdnym rozhodnutím možno prelomiť ochranou jej vlastníckeho práva, keďže už z konania na prvoinštančnom súde je zrejmé, že žalovaný je si vedomý toho, že mu vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam nikdy nepatrilo. Žalovaný v spore netvrdil existenciu žiadneho právneho dôvodu nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam. Svoje vlastnícke právo k nim odvodzuje výlučne od nesprávneho súdneho rozhodnutia, t.j. rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/122/2013-120 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/396/2014 zo dňa 09.10.2014. Odvolateľka ďalej poukázala aj na stav, keď z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vyplýva možnosť prelomenia zásady „nikto nemôže previesť na iného viac než má sám“ ochranou dobrej viery nadobúdateľa, pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že nadobúdateľ je dobromyseľný. Žalobkyňa sa nestotožnila so záverom súdu o prekážke právoplatne

rozhodnutej veci. Sporové strany sú síce rovnaké ako v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013, avšak v opačnom postavení. Zároveň v rámci aktuálne prebiehajúceho konania je potrebné vziať do úvahy viaceré nové skutočnosti. Zatiaľ čo v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 žalobca (v tomto konaní žalovaný) odôvodňoval svoje vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam na základe neplatnosti právnych úkonov, primárne kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou MKM REMONT, s.r.o. ako kupujúcim a obcou Svätý Kríž ako predávajúcim zo dňa 16.12.2009, pre ich rozpor so zákonom, v aktuálne vedenom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4C/29/2018 sa žalobkyňa domáha určenia vlastníckeho práva na podklade kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou ako kupujúcou a spoločnosťou MKM REMONT, s.r.o. ako predávajúcim zo dňa 07.01.2013 v časti, ktorá nebola v zmysle predbežného právneho posúdenia v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 dotknutá absolútnou neplatnosťou právneho úkonu. Je nemysliteľné, aby súd v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 prisúdil žalovanému viac, ako je jeho zákonný nárok. Zároveň neobstojí ani odôvodnenie napadnutého rozsudku o tom, že žalobkyňa mala možnosť proti meritórnemu rozhodnutiu v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 využiť mimoriadny opravný prostriedok, prípadne ústavnú sťažnosť, čo však neučinila.

11. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu vyjadril nesúhlas s tvrdeniami žalobkyne uvedenými v jej opravnom prostriedku. Podľa jeho názoru je podané odvolanie nedôvodné. Žalobkyňa v ňom len opakuje argumentáciu, prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na existenciu právoplatne rozhodnutej veci týkajúcej sa rovnakého predmetu sporu i rovnakých sporových strán. Je teda zrejmá, že správnosť jeho postupu, keď konanie o určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam správne zastavil.. Nadväzne na to, správny je aj výrok okresného súdu, ktorým zamietol žalobu žalobkyne o vypratanie a odovzdanie sporných nehnuteľností z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, ktorá nie je vlastníčka predmetných nehnuteľností.

12. Žalobkyňa v reakcii na vyjadrenie žalovaného (odvolacia replika) zotrvala na svojich predchádzajúcich vyjadreniach prezentovaných v konaní.

13. Žalovaný vo svojej odvolacej duplike poukázal na svoju predchádzajúcu argumentáciu v spore. Dodal, že žalobkyňa v podanom odvolaní ani v odvolacej replike nenamieta samotný záver prvoinštančného súdu o prekážke právoplatne rozsúdenej veci, naďalej len tvrdí, že aj napriek tejto procesnej prekážke má súd vo veci konať a určiť jej vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam, a to aj na úkor porušenia princípu právnej istoty.

14. Žalobkyňa, ktorej bola odvolacia duplika žalovaného doručená prostredníctvom právneho zástupcu, už ďalej procesne nereagovala.

15. Ďalšie podania strán sporu v rámci odvolacieho konania neboli produkované.

16. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v celom rozsahu v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

18. V rámci reakcie na odvolaciu argumentáciu žalobkyne formulovanú v jej opravnom prostriedku sa odvolací súd v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Zároveň krajský súd poukazuje na zodpovednosť žalobkyne za

obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

19. Odvolateľka vo svojom oprávnom prostriedku vo vzťahu ku skutkovými tvrdeniami len zopakovala svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnila so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, tak ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Odvolacie námietky žalobkyne k spôsobu vyhodnotenia dokazovania okresným súdom z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo konanie o učenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam pre nedostatok podmienok konania zastavil a prečo žalobu žalobkyne o vypratanie a odovzdanie sporných nehnuteľností zamietol, pričom ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však okresný súd svoje rozhodnutie veľmi podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaného okresným súdom popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, krajský súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

21. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

22. V zmysle § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

23. Účelom inštitútu právoplatnosti je zabezpečenie právnej istoty a poskytnutie ochrany v konaní preukázaným (zisteným) právam. Tento ochranný účinok právoplatnosti sa prejavuje v tom, že úspešný žalobca je právoplatným rozhodnutím chránený pred novou žalobou vznesenou žalovaným, ktorou by bol popieraný jeho súdom určený nárok a naopak, neúspešná strana je chránená proti úspešnej, a to predovšetkým vtedy, ak by táto opätovne podala žalobu o rovnakom plnení (ne bis in idem). Účel právoplatnosti nie je v rozpore s účelom civilného sporového konania, ktorým je zabezpečenie spravodlivej ochrany práva a oprávnených záujmov strán sporu, bez stanovenia určitej hranice, ktorá znamená konečnosť a trvalosť poznania, resp. hodnotenia a tým aj konečnosť a trvalosť riešenia právneho konfliktu, teda bez inštitútu právoplatnosti poskytnutia ochrany porušenému či ohrozenému právu, nebolo pojmovo možné. Ako vyplýva z uvedeného, právoplatnosť predpokladá existenciu spravodlivého súdneho konania a slúži k naplneniu jeho cieľa. Porušenie základného práva na spravodlivý proces môže s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu znamenať neuplatnenie prekážky res iudicata a z dôvodu nedostatku materiálnej právoplatnosti, inak formálne právoplatného rozsudku.

24. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O totožnosť veci ide vtedy, ak je daná totožnosť účastníkov konania/strán sporu a predmetu konania vyplývajúceho z rovnakých skutkových dôvodov a ak ide o to isté plnenie (petit), o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. O rovnaký predmet konania (skutkový dej) ide aj vtedy, ak bol rovnaký skutok v novom konaní právne kvalifikovaný inak než v pôvodnom konaní. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenia (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom je žalobcom aj v novom konaní, alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania/strán sporu (či už z dôvodu univerzálnej alebo singularnej sukcesie). Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak), (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/22/2011 z 24.11.2011, obdobne pozri i rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 28 Cdo 3199/2009).

25. V posudzovanom prípade postupoval súd prvej inštancie správne, keď rozhodol o zastavení konania o určenie vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam potom, ako po skúmaní procesných podmienok došiel k záveru o existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci. V tomto konaní bolo jednoznačne preukázané, že predmetom aktuálne vedeného konania sú aj nehnuteľnosti, (resp. tá istá časť zemskeho povrchu), ku ktorým už bolo vlastnícke právo určené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/122/2013-120 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/396/2014 zo dňa 09.10.2014, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 07.01.2015. Stranami sporu v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 bola tak aktuálna žalobkyňa K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX D. XX (v predchádzajúcom konaní vystupujúca v pozícii žalovanej v rade 2/), ako aj aktuálny žalovaný Obec Svätý Kríž, so sídlom 032 11 Svätý Kríž 52, IČO: 00 315 508, (v predchádzajúcom konaní vystupujúci v pozícii žalobcu). Odvolateľkou namietaná skutočnosť, že aktuálne sporové strany v rámci konania prebiehajúceho na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4C/29/2018 vystupujú v opačnom procesnom postavení, než tomu bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013, je právne irelevantná. Ak teda žalobkyňa v pôvodnom konaní vystupovala na žalovanej sporovej strane a terajší žalovaný bol pôvodne v pozícii žalobcu, táto skutočnosť nezakladá dôvod pre konštatovanie, že by v danom prípade neexistovala prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Neobstojí ani argumentácia žalobkyne navodzujúca dojem absencie totožnosti predmetu sporu. V konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013 sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam z dôvodu tvrdenej absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou MKM REMONT, s.r.o. ako kupujúcim a Obcou Svätý Kríž ako predávajúcim zo dňa 16.12.2009. Okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z právneho záveru o absolútnej neplatnosti predmetnej zmluvy, a nadväzne na to konštatoval aj absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou v rade 2/ K. C. (v tomto konaní žalobkyňou) ako kupujúcou a spoločnosťou MKM REMONT, s.r.o. ako predávajúcim dňa 07.01.2013. Uvedený právny záver okresný súd vyjadril na strane 10. rozsudku č. k. 7C/122/2013-120 zo dňa 30.01.2014. V aktuálne vedenom spore Okresného súdu Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 4C/29/2018 sa žalobkyňa domáha určenia vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi ňou ako kupujúcou a spoločnosťou MKM REMONT, s.r.o. ako predávajúcim dňa 07.01.2013, t.j. na podklade tohto istého právneho úkonu, ktorý súd v predchádzajúcom súdnom konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/122/2013 vyhodnotil ako absolútne neplatný. Následne súd v označenom konaní (sp. zn. 7C/122/2013) meritórne rozhodol o tom, že vlastníkom sporných nehnuteľností je Obec Svätý Kríž (v tomto konaní žalovaný). Na základe podaného opravného prostriedku označené rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, ktorý ho rozsudkom sp. zn. 9Co/396/2014 zo dňa 09.10.2014 ako vecne správne potvrdil. Meritórne rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam nadobudlo právoplatnosť dňa 07.01.2015. Žalobkyňa proti nemu neuplatnila žiadny ďalší mimoriadny opravný prostriedok ani ústavnú sťažnosť. Uvedený právoplatný rozsudok sa tak stal podkladom pre

zápis vlastníckeho práva žalovaného v katastri nehnuteľností k dotknutým nehnuteľnostiam pod číslom Z 1392/2016.

26. Časť svojej odvolacej argumentácie žalobkyňa venovala výhradám voči rozhodnutiu súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/122/2013, ktoré však, (ako je uvedené vyššie), v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu už nadobudlo právoplatnosť. Jedná sa teda o záväzné rozhodnutie, pričom stabilita právnych pomerov si vyžaduje, aby o veciach právoplatne rozhodnutých, súd už znovu nekonal a nerozhodoval. V danom prípade je úlohou odvolacieho súdu zaoberať sa (ne)správnosťou odvolaním napadnutého rozhodnutia. Nemôže však preskúmať už právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, v ktorom žalobkyňa mala možnosť uplatniť všetky inštitúty na ochranu ňou tvrdeného porušenia práva, ktoré jej právny poriadok poskytuje, (napr. argumentáciou o ochrane skutočného vlastníka). Dotknutú časť odvolacej argumentácie žalobkyne tak v tomto spore nebolo možné zo strany odvolacieho súdu považovať za relevantnú.

27. Pokiaľ žalobkyňa namietala postup prvoinštančného súdu súvisiaci s (ne)vyhodnotením tvrdení žalujúcej sporovej strany týkajúcich sa ochrany domnelého vlastníckeho práva žalobkyne, odvolací súd poukazuje na podstatnú procesnú skutočnosť vedeného konania, a síce, že aktuálne sporové konanie bolo zasiahnuté prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, kedy je súd povinný konanie v zmysle § 161 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 230 CSP ex offa zastaviť.

28. Postup okresného súdu tak primárne smeroval ku skúmaniu procesných podmienok, na ktoré je povinný súd kedykoľvek počas konania prihliadať (§ 161 ods. 1 CSP). Konajúci súd teda postupoval správne, keď skúmal, či v posudzovanom prípade je/nie je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 CSP). Po zistení, že v danom prípade sa jedná o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd prvej inštancie postupoval správne, keď v súlade s ust. § 161 ods. 2 CSP konanie o určenie vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam zastavil.

29. Žiada sa dodať, že materiálna stránka právoplatnosti súdneho rozhodnutia sa prejavuje jednak ako záväznosť rozhodnutia pre definovaný okruh subjektov (pozitívna stránka materiálnej právoplatnosti rozhodnutia), a jednak ako nezmeniteľnosť súdneho rozhodnutia (negatívna stránka materiálnej právoplatnosti). V predchádzajúcom konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/122/2013 sa už právoplatne vyriešila otázka vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Vychádzajúc z princípu právnej istoty, je nutné rešpektovať toto rozhodnutie s výnimkou prípadov, ak by došlo v dôsledku mimoriadnych opravných prostriedkov k jeho zmene. Neobstojí preto tvrdenie žalobkyne, že žalovaný na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/122/2013-120 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/396/2014 zo dňa 09.10.2014 nadobudol majetok v rozpore s právnym poriadkom, a preto v zmysle čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky nepožíva ochranu.

30. Vo vzťahu k druhej vete výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti týkajúcej sa návrhu žalobkyne na vypratanie dotknutých nehnuteľností, žalobkyňa nevzniesla žiadnu odvolaciu argumentáciu. Odvolací súd, viazaný vznesenými odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 ods. 1 CSP, tak nemal dôvod bližšie napadnutý výrok rozsudku podrobiť odvolaciemu prieskumu s výnimkou zisťovania existencie väd týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré v danom prípade neboli zistené. Zároveň je však potrebné dodať, že rozsudok okresného súdu je aj v tejto časti napadnutej odvolaním vecne správny, reflektujúci predchádzajúci výrok súdu o zastavení konania o určenie vlastníckeho práva žalobkyne k dotknutým nehnuteľnostiam z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/122/2013-120 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/396/2014 zo dňa 09.10.2014 o určení vlastníckeho práva žalovaného k sporným nehnuteľnostiam).

31. Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že preskúmavanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010). Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania (teraz strany sporu) v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania,

ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 214/2011 zo dňa 18.01.2012).

32. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, pri súčasnom nezistení nedostatkov v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), odvolací súd rozsudok okresného súdu v prvej a druhej vete výroku podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

33. Ako vecne správne odvolací súd potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislé výroky o trovách prvoinštančného konania (veta tretia a štvrtá výroku), vo vzťahu ku ktorým odvolateľka neprodukovala žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu, a ktoré zároveň plne zodpovedajú úspechu sporových strán v spore, (vrátane ich zavinenia na čiastočnom zastavení konania) v zmysle zákonných ustanovení týkajúcich sa rozhodovania súdu o trovách konania uvedených v napadnutom rozhodnutí.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobkyni, ktorá v tomto štádiu konania odvolania úspech nemala. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

35. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).